

Ukázka č.1 (dítě s poruchou řeči)

V rámci školního roku bychom udělaly měsíc s názvem: Jiní nejsou divní! Cílem tohoto měsíce by bylo, že bychom chtěly žáky seznámit se specifickými poruchami učení a věnovat se i různým dalším diagnózám, které nejsou tak časté. Zařadily bychom zde např. děti s ADHD, Aspergerův syndrom, Mozkovou dysfunkci, nedoslýchavost nebo právě vady řeči, kdy jednou z nich trpí M.. Děti by si mohly uvědomit, že to není nic neobvyklého a že tyto děti bychom měli přijímat jako úplně obyčejné. Děti by po tomto měsíci mohly přijat M. lépe, jelikož mají problém navázat s M. kontakt pro jeho naschvály, které možná dělá, aby upoutal jejich pozornost nebo se s nimi mohl bavit, ale neví jak. Jako aktivitu jsme vymyslely práci ve skupinách, u které je cílem zopakování vyjmenovaných slov, jelikož je M.ve 4.třídě. Žáky bychom rozdělily podle Škatule, škatule, hejbejte se po 3-4 žácích. Potom by v týmu dostali vyjmenovaná slova po b, l, m, p, s, v a použili by nejméně 5 vyjmenovaných slov v příběhu, který by vymysleli. Po vymyšlení příběhu, by ho přeříkali zbytku třídy tak, že by byli částečně omezení v komunikaci: držení jazyka, kolíček na nos, koktání apod. Ostatní děti by měli za úkol spočítat, kolik tam zaznělo vyjmenovaných slov. Na závěr by ještě byla i pantomima (s ohledem na to, že jsou děti, které nemohou mluvit vůbec) a jako tým by ukazovali ostatním nějaké slovo.

Ukázka č. 2 (dítě s poruchou sluchu)

Aktivita s pracovním názvem „Měnič“. Jedná se o hru, kdy se jeden ze skupiny pošle za dveře a zbytek za jeho absence zvolí někoho, kdo bude střídavě určovat gesta, která mají ostatní hrající napodobovat. Žák, jenž byl poslán za dveře je zavolán zpět do třídy a jeho úkolem je uhodnout, který z jeho spolužáků je měnič, tedy ten, co udává, jaká gesta mají ostatní opakovat. Žáci mohou sedět v půlkruhu nebo kruhu před hádajícím. Aktivitu jsme zvolili z několika důvodů. Není závislá na zvukových vjemech, jediným zapojeným smyslem je zrak. To eliminuje H. znevýhodnění a zároveň ho nenutí verbálně komunikovat s ostatními, což mu jako nedoslýchavému introvertovi může dělat problémy. Zároveň je hra výhodná v tom, že aktivizuje celou třídu. Mimo to není třeba hru hrát ve vysokém tempu, H. má tedy možnost se plně zapojit i přes to, že jeho pracovní výkony jsou pomalejší – nebude na něj činěn žádný nátlak.

Ukázka č. 3 (dítě s tělesným postižením)

Chtěli jsme vybrat aktivitu, ve které by M. neměla nějaké zásadní překážky. Při vymýšlení aktivity jsme mysleli na určitá omezení, která M. kvůli svému zdravotnímu stavu má. Měli jsme na paměti, že by se nemělo jednat o pohybovou a časově náročnou aktivitu. Protože u M. hrozí po nějaké chvíli únava, vybírali jsme z aktivit, které jsou krátké, nenáročné a jsou zaměřené spíše na znalosti, přemýšlení a logiku. Proto jsme zvolili aktivitu ve skupině, která je podle nás dobře přizpůsobitelná různým skupinám žáků. V zadání bylo zmíněno, že M. ráda komunikuje se spolužáky, a tak nás napadlo, že takováto aktivita by ji mohla bavit. Jde o opakování států, které probíhá v lavici a díky tomu by se nemusela unavit pohybem, ale na druhou stranu není příliš dlouhá, a tak může brzo změnit polohu. Jelikož pedagogické centrum doporučilo omezit opisování a zapisování učiva zvolili jsme aktivitu, kde se odpovídá ústně. Žáci pracují ve skupině a navzájem si pomáhají, to zbavuje emocionálního stresu a také ji to více začleňuje do kolektivu. Žáci si rozdělí role ve skupině podle schopností. Při opakování se musí orientovat ve slepé mapě, vybírat vlajku odpovídajícího státu a poznat pamětihodnosti na obrázku.